

РЕШЕНИЕ

№ 263

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5284** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на К. И. Д. от [населено място] срещу заповед №РД-14-61/06.06.2011г., издадена от заместник- началника на Дирекцията за национален строителен контрол /ДНСК/. С оспорената заповед е наредено премахването на незаконната част от строеж „Две масивни сгради с топла връзка и басейн”, изпълнен в поземлени имоти /ПИ/ №№794, 793, 792 и 791, м.”Г. излак” до язовир „Искър”, като строежът се приведе в съответствие с одобрените инвестиционни проекти и издадените разрешения за строеж.

Жалбоподателят К. И. Д. - изпълнител на строежа и адресат на заповедта, моли тя да бъде отменена като незаконосъобразна. Твърди, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрените строителни книжа. Счита, че от мотивите на заповедта не е ясно коя точно е незаконната част от строежа, която би трябвало да се премахне, което прави заповедта неизпълнима. Претендира разноски.

При условията на чл. 226 ал.2 от Гражданския процесуален кодекс, приложим във връзка с чл.144 от АПК, като заинтересовано лице на страната на жалоподателя встъпи [фирма], приобретател на строежа в хода на съдебното производство. Заинтересованата страна поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея. Претендира разноски.

Ответникът - заместник-началникът на ДНСК, чрез процесуалния си

представител, оспорва жалбата. Счита, че представената пред съда ексекутивна документация за строежа е одобрена от главния архитект на район „П.“ в противоречие със закона, тъй като измененията, допуснати с нея, са съществени и те би следвало да бъдат одобрявани по реда на чл.154 ал.5 от ЗУТ или да се издаде ново разрешение за строеж. Навежда доводи, че ексекутивната документация не е съществувала към момента на издаване на оспорената заповед.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок срещу акт, който подлежи на оспорване, от лице, което има правен интерес от оспорването, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Представени са Разрешения за строеж: №131/12.04.2006г. за ПИ 791; №132/12.04.2006г. за ПИ 792; №133/12.04.2006г. за ПИ 793 и №134/12.04.2006г. за ПИ 794, всички издадени от главния архитект на район „П.“ Столична община въз основа на одобрени инвестиционни проекти за стопански сгради със застроена площ /ЗП/ от 35 кв.м. и навеси.

Представена е заверена ексекутивна документация от 25.04.2007г., с която главният архитект на район „П.“ е одобрил изменения в инвестиционния проект.

Ползването на строежите е разрешено с Удостоверения за въвеждане в експлоатация с №438, 440 и 441 от 17.05.2007г. и №439 от 16.05.2007г., издадени от главния архитект на район „П.“.

По делото е изслушана съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещо лице архитект, която не е оспорена отстраните и се цени от съда кат обективна и компетентна. Съгласно заключението на вещото лице строежът е изпълнен в съответствие с одобрената ексекутивна документация, с изключение на затворения с гипсокартон навес от югоизток и югозапад за сградата в ПИ 794 и от югозапад на сградата в ПИ 793, което не е съществен отклонение. Навесът е изцяло отворен откъм язовира. Топлата връзка между двете сгради, посочена в заповедта, всъщност представлява този навес. Басейнът е разположен в южната част на ПИ 794 и е предвиден в ексекутивната документация като „рибарник 1“ с обем 90 куб. метра и „рибарник 2“ с обем 97,50 куб.метра Измерени на място, размерите на басейна съвпадат с отразените в ексекутивната документация рибарници.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган. Съгласно чл.225 от ЗУТ издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи е от компетентността на началника на ДНСК или на упълномощено от него лице. Законоустановената възможност за прехвърляне на компетентността на друго лице е надлежно упражнена от административния орган с представената Заповед №РД-13-117/02.06.2011г. на началника на ДНСК.

В настоящото производство съдът е длъжен да прецени дали са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването на оспорената

заповед.

Оспорената заповед е издадена в установената форма и при спазване на специалните административно-производствени правила по ЗУТ- въз основа на констативен акт, съставен от длъжностните лица. Констативният акт е неправилно съобщен по реда на §4 от ДР на ЗУТ чрез залепване на строежа без да има данни жалбоподателят да е бил отсъстващ. Това нарушение е несъществено, доколкото не е ограничило правото на защита на жалбоподателя.

Контролът върху отклоненията в хода на строителството е служебен, превантивен и се осъществява от главния архитект в производствата по чл.175 ал.2 или по чл.154 ал.5 от ЗУТ. Съдът не може да се извършва инцидентен контрол относно законосъобразността на действията на главния архитект на район „П.“. Възраженията на ответника за одобряване на екзекутивите в противоречие със закона са неотнормими към предмета на делото. Още повече, че такива констатации липсват в мотивите на оспорената заповед.

Експертизата установява безспорно, че строежът е в съответствие с екзекутивната документация, одобрена в процедура по чл. 175 ал.2 от ЗУТ, която съгласно цитираната разпоредба е неразделна част от строителните книжа.

Представената пред съда екзекутивна документация има доказателствена стойност на официален документ по смисъла на чл.179 ал.1 от ГПК. Истинността ѝ не бе оспорена от ответника по реда на чл.193 от ГПК. Твърденията, че екзекутивната документация е създадена по-късно, наведени едва с писмената защита след последното съдебно заседание, са недоказани.

Предвид установеното съответствие на строежа с одобрените строителни книжа е безпредметно да се изследва дали строежът е съвместим с предназначението на територията. Тази преценка се прави при констатирано отклонение от одобрения проект – чл.154 ал.2 от ЗУТ.

Липсват фактически основания за издаване на заповедта, поради което тя е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Искането на жалбоподателя за възстановяване на направените разноски следва да бъде уважено предвид изхода на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК. Ответникът следва да възстанови на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 1410 лева за държавна такса, експертиза и процесуален представител.

Заинтересованите лица имат право на възстановяване на разноските в хипотезата на чл.143 ал.3 от АПК, когато участват на страната на ответника в защита на благоприятен за тях административен акт и съдът отхвърли жалбата. Но в настоящия случай заинтересованата страна [фирма] участва като приобретател на строежа по свое желание и при условията на чл.226 ал.2 от ГПК без да замества своя праводател, следователно извършените разноски остават за нейна сметка.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед №РД-14-61/06.06.2011г., издадена от заместник- началника на Дирекцията за национален строителен контрол.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на К. И. Д. сумата 1410 /хиляда четиристотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: